

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău
Judecător: S. Bleșceaga
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: D. Manole, E. Fistican, N. Traciuc

Dosarul nr. 3ra-1576/14

ÎNCHEIERE

18 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Nicolae Clima
Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinînd chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Cociu Lilian,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cociu Lilian împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, Procuraturii Generale a Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea radierii hotărârii de pe pagina WEB oficială a Procuraturii Generale,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 mai 2013, prin care a fost casată hotărîrea Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău din 16 octombrie 2013, fiind emisă hotărîre nouă,

c o n s t a t ă :

La 25 iulie 2013, Cociu Lilian a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliul Superior al Procurorilor, Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea radierii hotărîrii de pe pagina WEB oficială a Procuraturii Generale.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că la 23 iulie 2013, prin hotărîrea Consiliului Superior al Procurorilor, a fost modificată în sensul agravării Hotărîrea Colegiului disciplinar pe lîngă Consiliul Superior al Procurorilor din 01 martie 2013, din mustrare și aplicată în privința sa sancțiunea disciplinară - retrogradare în funcție.

Consideră, că hotărîrea în cauză este ilegală și neîntemeiată, motiv din care urmează a fi casată.

Mai indică reclamantul că Colegiul disciplinar, la 01 martie 2013 a aplicat în privința sa o sancțiune disciplinară - mustrare, indicînd tot odată în hotărîre că aceasta poate fi contestată la Consiliul Superior al Procurorilor și că, hotărîrea se înaintează Consiliului pentru validare. Astfel, la 23 iulie 2013, Consiliul Superior al Procurorilor, în lipsa oricărei contestații a modificat hotărîrea Colegiului disciplinar, aplicînd o sancțiune și mai aspră, retrogradare în funcție, ceea ce contravine prevederilor art. 80 alin. (2) din Legea cu privire la Procuratură, care prevede că,

Consiliul Superior al Procurorilor este garantul autonomiei, obiectivității și imparțialității procurorilor, de asemenea invocă reclamantul că, contravine art. 88 lit. a) și b) din aceeași lege, potrivit căreia membrii Consiliului Superior al Procurorilor sunt obligați să-și exercite atribuțiile în conformitate cu Legea și să asigure ocrotirea drepturilor și libertăților procurorilor, a onoarei și demnității lor în condițiile legii. Mai mult se menționează în cererea de chemare în judecată că, membrii Consiliului modificând hotărârea Colegiului disciplinar nu i-au adus la cunoștință cine din membrii Consiliului au fost autorii și părținitorii ai intenției de a modifica hotărârea Colegiului, în legătură cu ce i-au fost lezate drepturile sale garantate, prevăzute inclusiv de art. 92 alin. (2) din Legea cu privire la Procuratură. Necățind la faptul că Hotărârea Colegiului nu a fost atacată de nimeni, consideră că i s-a încălcat și dreptul la apărare și anume nu i-a fost oferită posibilitatea de a combate unele sau altele argumente.

La fel consideră, că Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cazului, nu au fost dovedite circumstanțele considerate ca fiind stabilite și concluziile unor membri a Consiliului Superior al Procurorilor sunt în contradicție cu circumstanțele cazului, aplicând greșit normele de drept material (prevederile Codului de etică al Procurorilor, Ordinul Procurorului General nr. 44-p și art. 61 din Legea cu privire la Procuratură), în legătură cu ce consideră că, o astfel de hotărâre nu poate fi menținută, urmînd a fi declarată nulă ca una vădit ilegală.

Invocă reclamantul că, nu a comis nici o abatere și acțiunile lui au fost îndreptate nemijlocit la curmarea infracțiunii comise de către trei atacatori, fiind apelată poliția, fapt ce a dus la reținerea atacanților în flagrant, unul din ei fiind înarmat cu arma de foc și care se afla în căutare internațională pentru săvîrșirea mai multor infracțiuni, inclusiv tentativă de omor, infracțiuni excepționale de grave. Ca urmare în privința atacatorilor au fost începute un șir de cauze penale fiind plasați în detenție. Mai menționează reclamantul că, el a fost acel ce a raportat conducerii secției exercitare a urmăririi penale pe cauze excepționale a Procuraturii Generale, despre infracțiunea depistată, fapt prin care consideră reclamantul că, a reacționat în strictă conformitate cu legea.

Mai mult ca atît, invocă reclamantul că, potrivit alin. (2) art. 209 din Codul muncii al Republicii Moldova (în redacția Legii din 28 martie 2003), sancțiunea disciplinară nu poate fi aplicată după expirarea a 6 luni din ziua comiterii abaterii disciplinare (atacul tîlhăresc a fost comis la 21 noiembrie 2012). A menționat, că nu a comis nici o abatere, însă și în cazul în care Consiliul Superior al Procurorilor la ședința din 23 iulie 2013, chiar și în lipsa cărorva contestații a ajuns la concluzia încălcărilor, urma să înceteze procedura pe motivul expirării termenului de prescripție, fapt cu care nici în acel caz nu era să fie de acord.

Solicită reclamantul Cociu Lilian, anularea hotărîrii Consiliului Superior al Procurorilor din 23 iulie 2013 și a hotărîrii Colegiului disciplinar pe lîngă Consiliul Superior al Procurorilor din 01 martie 2013, ca fiind emise contrar prevederilor legislației în vigoare cu obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să radieze neîntîrziat hotărîrea Consiliului Superior al Procurorilor din 23 iulie 2013, emisă în privința procurorului Lilian Cociu de pe pagina WEB oficială a Procuraturii

Republicii Moldova.

Prin hotărîrea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 16 decembrie 2013, acțiunea a fost admisă parțial, s-a anulat hotărîrea Consiliului Superior al Procurorilor din 23 iulie 2013, prin care a fost modificată hotărîrea Colegiului disciplinar din 01 martie 2013 în privința procurorului în secția exercitare a urmăririi penale pe cauze excepționale a Procuraturii Generale - Cociu Lilian. În rest, pretențiile din cererea de chemare în judecată au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 mai 2014, a fost admis apelul declarat de Consiliul Superior al Procurorilor, a fost casată hotărîrea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 16 decembrie 2013 fiind pronunțată o nouă hotărîre, prin care acțiunea înaintată de Cociu Lilian a fost respinsă ca nefondată.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 04 iulie 2014, Cociu Lilian a declarat recurs, solicitînd casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și o consideră ilegală și neîntemeiată.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 23.06.2014 (f.d. 104), recursul se consideră declarat în termen.

La 26 noiembrie 2014, Procuratura Generală RM a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitînd respingerea acestuia.

Examinînd cererea de recurs în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Cociu Lilian nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Cociu Lilian ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Cociu Lilian se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță